

Til Justitsministeren

19. april 2018

**Bemærkninger til regeringsudspillet *"Et Danmark uden parallelsamfund"* pkt. 3,
*Styrket politiindsats og højere straffe skal bekæmpe kriminalitet og skabe mere tryghed***

Rådet vil indledningsvist bemærke, at vi bifalder, at der tages fat på at løse problemerne i de udsatte boligområder. Der har længe været Rådets anbefaling, at man greb til boligpolitiske løsninger på integrationsproblematikkerne. Det er afgørende for integrationen, at man som etnisk minoritet møder etnisk danskere i sin hverdag og derved på en naturlig måde møder og får kendskab til den danske kultur og samfundets spilleregler. Boligområderne er i dette henseende vigtige, fordi man ved at regulere på boligpolitikken rent faktisk kan medvirke til at det sker ved at tiltrække flere etniske danskere til de pågældende boligområder. Så langt hen ad vejen er Rådet enige i nødvendigheden af de fremlagte udspil til regelændringer på området. Vi mener dog, at mantraet om at straffe sig til bedre integration, som går igen flere steder i udspillet, er forfejlet. Beboerne i de udsatte boligområder skal løftes, og ikke straffes. Hvis man virkelig ønsker at forbedre forholdene i de udsatte boligområder, skal der andre og mere langsigtede løsninger på banen med fokus på både sprog, uddannelse og bedre tilknytning til arbejdsmarkedet. Målet skal være blandede daginstitutioner, skoler og boligområder, der afspejler befolkningssammensætningen i resten af samfundet. Desuden er et bedre alternativ til hårdere straffe, at man i højere grad at ansætter antropologer og familierådgiver i politiet og kommuner, hvor de laver opsøgende arbejde. Mange af beboerne efterspørger mere synligt politi i gadebilledet, som går mere i dialog med beboerne. Det bløde dialogbaserede fungerer. Det hårde giver en modeffekt.

1) Styrket politiindsats i særligt udsatte boligområder

Rådet anbefaler at:

1. Samarbejde på tværs af nøglepersoner i kommunen og politiet.
2. De allerede eksisterende initiativer, der forebygger kriminalitet, skal styrkes.
3. Der skabes flere muligheder for jobs og fritidsaktiviteter for børn og unge.
4. Der skal ydes en indsats i vejledning af beboerne om deres muligheder.

I Helsingør er der for eksempel blevet etableret et tæt samarbejde mellem Helsingør Kommune og Helsingør Politi med det formål at kunne forebygge og bekæmpe kriminalitet i området.

Samarbejdet udgøres af flere ressourcepersoner, hvoraf kernegruppen består af: Helsingør Kommunes Direktør, Centerchefen for BUF (børn, Unge og Familier), 2 Socialrådgivere fra Vapnagaard og Nojsomhed, en leder fra SSPK, Formand og Næstformand i Boligbestyrelsen Vapnagaard, Integrationsrådets næstformand, Bolig og Integrationsrådets medlemmer og repræsentanter fra Enheden for Trygge Boligområder (ETB) Nordsjællands Politi.

Koordinationsgruppen har haft fokus på unge mennesker, der skaber uro i Vapnagaard. Strategien har været at kortlægge og styrke de allerede eksisterende initiativer og grupperinger, som arbejder på at øge trygheden i Vapnagaard.

Det tætte samarbejde mellem nøglepersoner i Koordinationsgruppen sikrer, at der bliver givet et nuanceret billede af forskellige problemstillinger forbundet med kriminalitet. På den måde er det muligt at nå frem til en bæredygtig løsning på disse problemstillinger. Et tæt samarbejde skaber altså et effektivt teamwork, hvor alle parter bidrager med hver deres input.

2) Højere straffe i bestemte områder (skærpet strafzone)

Rådet er enig med regeringen om, at bander og kriminelle ikke skal skabe utryghed eller chikanere beboerne i de udsatte boligområder, og at det kan være nødvendigt, at straffen for visse kriminalitets former skærpes markant i en periode. **Men når det er sagt er rådets holdning også at:**

1. Hårde straffe alene ikke er løsningen på kriminalitet - mange forældre og lokalsamfundet vil rigtig gerne have mere synligt politi i gadebilledet og mere dialog med politiet. Det bløde, dialogbaserede model fungerer. Det hårde giver derimod en modeffekt.
2. Man skal sætte fokus på at styrke og støtte de resourcesvage familier frem for at straffe.
3. Fængselsstraffe kan også medvirke til, at de straffede bliver yderligere kriminaliserede.

3) Kriminelle ud af ghettoerne

Rådets holdning er at:

1. I forhold til banderne kan det være gavnligt - både for individet og for samfundet - at nogle bliver flyttet væk fra området. Dog kan en genplacering i visse tilfælde vise sig ikke at være en bæredygtig løsning, da man i princippet flytter et problem fra et sted til et andet. Af den grund skal myndighederne kunne konkretisere, hvad de vil gøre med individet herefter.
2. I forhold til at man skal straffe en hel husstand fordi et medlem af husstanden har begået kriminalitet, så er det vigtigt at huske, at der kan være mange årsager til, at der begås kriminalitet. Ikke alt skyldes manglende indsats fra forældrenes side.
3. Flere af disse familier er ressourcetsvage familier med flygtningebaggrund og kan være plaget af traumer. Kriminalitet kan derfor f.eks. have rødder i psykiske problemer, og man bør derfor sætte fokus på at styrke og støtte de ressourcetsvage familier frem for at straffe dem.
4. I forhold til at kriminelle skal kunne nægtes adgang til at bosætte sig i et udsat boligområde kan det føre til flere problemer på lang sigt, da flere af disse familier er ressourcetsvage familier. Og forslår derfor at myndighederne skal konkretisere, hvad de vil gøre med disse familier, da man ikke kan forvente at udsatte familier er i stand til at købe en villa eller flytte til den "dyre del af byen".

Med venlig hilsen

Yasar Cakmak

Formand for Rådet for Etniske Minoriteter